

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: GŽ.90/04
Brčko, 16.03.2004. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Kadrić Zijada, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice P. F. iz D. B., zastupane po punomoćniku O. M., advokatu iz B., protiv tuženih S. M. i M. D. oba iz B., radi smetanja posjeda, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.637/02-I od 26.01.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.03.2004. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužiteljice se odbija i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.637/02-I od 26.01.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražila da se utvrdi da je u posljednjem, mirnom posjedu nekretnina označenih kao k.č.br.1553/14 zv.G. prilazni put u površini od 540 m² upisana u Pl.br. 165 k.o. B. 2, k.č.br.1553/6 zv. G. prilazni put u površini od 306 m² upisana u Pl.br. 6871 k.o. B. 2 i k.č.br.1554/7 zv. G. prilazni put u površini od 114 m² upisana u Pl.br. 170 k.o. B. 2, da su tuženi smetali tužiteljicu u posljednjem, mirnom posjedu navedenih nekretnina tako što su tokom septembra, oktobra i novembra 2002. godine počeli koristiti navedene parcele kao kolski put, te su na navedene parcele istresli nekoliko kamiona krupnog kamena, a zatim u novembru 2002. godine ponovo počeli koristiti navedene parcele kao kolski put, pa su na taj način ponovo smetali posjed tužiteljice pa se nalaže tuženima da u roku od 3 dana prestanu koristiti ove parcele kao put i da u istom roku uklone posuto kamenje sa istih ili da trpe da to tužiteljica učini o njihovom trošku, kao i da tužiteljici solidarno naknade troškove parničnog postupka. Istim rješenjem tužiteljica je obavezana da tuženom M. D. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 250,00 KM, u roku od 8 dana, po pravosnažnosti rješenja, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedeno rješenje blagovremenom žalbom pobija tužiteljica zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, nepotpuno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se žalba uvaži i pobijano rješenje preinači tako što će drugostepeni sud usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti ili da drugostepeni sud ukine prvostepeno rješenje i sam održi glavnu raspravu.

Nakon što je pobijano rješenje ispitaio u granicama određenim članom 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko

Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Nije osnovan žalbeni prigovor tužiteljice da je prvostepeno rješenje doneseno uz bitne povrede odredba parničnog postupka iz člana 284 stav 2 tačka 12 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH, jer postoji protivrječnost između onoga što se navodi u obrazloženju pobijanog rješenja kao navod tužiteljice i stvarnih navoda tužiteljice i njenog punomoćnika u prvostepenom postupku, odnosno da je obrazloženje prvostepenog rješenja nejasno i protivrječno, kao i da ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Naime, ovaj sud nalazi da su razlozi navedeni u obrazloženju rješenja dovoljni, odgovarajući i da nisu protivrječni, te da ne postoji protivrječnost između onoga što je u obrazloženju odluke navedeno kao navod tužiteljice i stvarnih navoda tužiteljice i njenog punomoćnika u prvostepenom postupku, pa se pobijana odluka mogla ispitati od strane ovog suda.

Prvostepeni sud je, po ocjeni ovoga suda u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja potpuno i pravilno utvrdio relevantne činjenice za donošenje odluke o zahtjevu tužiteljice u ovom sporu. Tužiteljica je, naime, podnijela tužbu protiv tuženih radi smetanja posjeda na nekretninama označenim kao k.č.br. 1553/14, 1554/6 i 1554/7 u k.o. B. II, i u ovakvoj vrsti sporova sud zaštitu pruža prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju pri čemu nisu od uticaja pravo na posjed, pravni osnov posjeda i savjesnost posjednika, kako je to propisano odredbom člana 122 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 11/01). Dakle, saglasno navedenoj zakonskoj odredbi sud pruža zaštitu prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, a tužiteljica je dužna da dokaže da je u vrijeme počinjenog smetanja bila u posljednjem, mirnom i faktičkom posjedu predmetnih nekretnina i da su smetanje posjeda izvršili tuženi.

Prvostepeni sud je na osnovu provedenih dokaza pouzdano utvrdio činjenicu da tužiteljica nije bila u posljednjem, mirnom i faktičkom posjedu predmetnih nekretnina u septembru, oktobru i novembru 2002. godine, i za navedeno utvrđenje dao je valjane razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud. Činjenica koju je tužiteljica navela u iskazu kao stranke, da je nakon smrti oca naslijedila nekretnine u k.o. B. II, pa je po proglašenju za nasljednika 2000. godine obišla parcele, da na licu mjesta utvrdi koje parcele predstavljaju ostavinsku masu, odnosno da bi vidjela šta je naslijedila, ne znači i po ocjeni ovoga suda da je ista bila faktički posjednik parcele k.č.br. 1553/14 u k.o. B. II, (koja je u ostavinskom rješenju navedena kao ostavinska masa, a koja je takođe predmet spora) u vrijeme koje je u tužbi navela kao vrijeme kada je smetanje posjeda izvršeno.

Tužiteljica u dopuni žalbe ističe da je postala posjednik parcele označene kao k.č.br. 1553/14 u k.o. B. II u trenutku smrti ostavioca, kako to propisuje odredba člana 117 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH. Međutim, iako je navedenom odredbom propisano da nasljednik postaje posjednik u trenutku smrti ostavioca, bez obzira na to kada je stekao faktičku vlast na stvari, na nasljednika prelazi samo posjed koji je ostavilac imao u pogledu zaostavštine. Dakle, tužiteljica kao nasljednik ne uživa posjedovnu

zaštitu prema trećem licu (u ovom sporu tužiteljica prema tuženima u pogledu parcele označene kao k.č.br. 1553/14 u k.o. B. II) ako takvu zaštitu nije uživao ostavilac, jer se na nasljednika ne može prenijeti više prava nego što je ostavilac imao u momentu smrti. Tužiteljica sudu u prvostepenom postupku nije pružila dokaze da je njen pravni prednik bio u posjedu k.č.br. 1553/14 u k.o. B. II, niti nove dokaze za tu činjenicu nudi u žalbi, pa se stoga pozivanje u žalbi na navedenu odredbu Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH ukazuje neosnovanim.

Kako tužiteljica nije dokazala da je bila u posljednjem, mirnom i faktičkom posjedu u septembru, oktobru i novembru 2002. godine ni jedne od parcela koje su predmet spora, prvostepeni sud je pravilno odlučio kada je primjenom odredbe člana 122 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH tužiteljicu odbio sa tužbenim zahtjevom, a kako prema istoj odredbi u sporovima o smetanju posjeda sud nema mogućnosti da izvodi dokaze i utvrđuje činjenice o pravu na posjed, pravnom osnovu posjeda, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda, istaknuti žalbeni navodi i prigovori tužiteljice u tom pravcu, su irelevantni.

Odluku da je tužiteljica dužna tuženom M. D. naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 250,00 KM, prvostepeni sud je donio saglasno odredbama članova 102 stav 1, 103 stav 1 i 111 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH, jer je tužiteljica izgubila spor pa je u obavezi naknaditi troškove postupka drugotuženom a koje je isti određeno naveo i koji su bili potrebni za vođenje ove parnice.

Sa navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Kadrić Zijad